

Ο άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς συμβουλεύει ότι στα έσχατα χρόνια μας κάθε Χριστιανός είναι υπεύθυνος για το σύνολο της Χριστιανοσύνης!

Ο Ευγένιος (μετέπειτα π. Σεραφεΐμ) και ο Γκλεμπ δούλευαν στην έκδοση του περιοδικού τους Ορθόδοξος Λόγος...

...Όταν ο Γκλέμπ του εξήγησε τα περιεχόμενα του πρώτου υπό έκδοση τεύχους, ο αρχιεπίσκοπος Ιωάννης έδωσε αμέσως και ανενδοίαστα την έγκρισή του, λέγοντας με έμφαση: «Τυπωθήτω»! Όταν ζήτησαν την έγκριση του για τα επόμενα τεύχη, τα ενέκρινε αμέσως προτού καν οι αδελφοί του πουν τι περιείχαν.

Ο Γκλέμπ προβληματίστηκε. Γιατί άραγε δεν ήθελε ο αρχιεπίσκοπος να εξετάσει το κάθε τεύχος, εφόσον το περιοδικό εκδιόταν στην περιοχή της επισκοπικής δικαιοδοσίας του; Η κατάπληξή του εντάθηκε όταν, μετά απ' την έκδοση του πέμπτου τεύχους, ένας αναγνώστης εξοργίστηκε με κάποιο άρθρο που είχε γράψει ο Ευγένιος.

Το επίμαχο άρθρο, στη στήλη με τίτλο «Η Ορθοδοξία στο Σύγχρονο Κόσμο», σχολίαζε την ομιλία του πάπα Παύλου του VI στα Ηνωμένα Έθνη. Ο αναγνώστης, εκφράζοντας την αγανάκτηση του, επέστρεψε το τεύχος με αρκετά σχόλια στο περιθώριο των σελίδων. «Ιδού» - έγραφε - «ένα περιοδικό γεμάτο με τους θησαυρούς της Ορθόδοξης Πίστης, στο

τέλος του οποίου ο αναγνώστης αντικρίζει ένα άρθρο στο οποίο ο πάπας συγκρίνεται με τον αντίχριστο! Μα ποιοι νομίζουν ότι είναι αυτοί **"οι εκδότες της πεντάρας"** που μπορούν να κάνουν τέτοιες αλλόκοτες δηλώσεις για έναν παγκοσμίως αναγνωρισμένο πνευματικό ηγέτη»;

Πληγωμένοι από την πικρόχολη αυτή αντίδραση του αναγνώστη τους, οι αδελφοί ενημέρωσαν τον αρχιεπίσκοπο Ιωάννη για το συμβάν. Ο Γκλέμπ ανέλαβε πρωτοβουλία να τον ρωτήσει, ενώ ο Ευγένιος απλώς παρακολουθούσε τη συζήτηση: «Γιατί δεν ελέγξατε το τεύχος, ώστε να γνωρίζαμε προτού εκδοθεί, το τι θα επακολουθούσε»!;

Ο αρχιεπίσκοπος Ιωάννης δίπλα σε μια φωτογραφία του αρχιεπισκόπου **Αβερκίου**.

Ο αρχιεπίσκοπος αφού άκουσε το περιεχόμενο του επίμαχου άρθρου, κοίταξε έντονα τον Γκλέμπ στα μάτια:

«Παρακολούθησες τα μαθήματα στο Ιεροδιδασκαλείο»; τον ρώτησε.

«Ναι», απάντησε ο Γκλέμπ.

«Και ολοκλήρωσες τον κύκλο σπουδών σου»;

«Μάλιστα».

«Είχες τον αρχιεπίσκοπο Αβέρκιο καθηγητή σου»;

«Μάλιστα».

«Δεν διδάχθηκες, ότι σε δύσκολους καιρούς ο κάθε Χριστιανός είναι ο ίδιος υπεύθυνος για τη Χριστιανοσύνη στο σύνολο της; Ότι κάθε μέλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας έχει ευθύνη για ολόκληρη την Εκκλησία; Και ότι σήμερα η Εκκλησία έχει εχθρούς και διώκεται από έξω αλλά και από μέσα»;

«Ναι, το διδάχθηκα», παραδέχτηκε ο Γκλέμπ.

Όπως εξήγησε ο αρχιεπίσκοπος στους αδελφούς, αυτός ήταν και ο λόγος που σκοπίμως **δεν έλεγχε** τα τεύχη τα όποια εξέδιδαν. Ήθελε να είναι εκείνοι υπεύθυνοι για όσα έγραφαν. Αν έκαναν λάθη, όφειλαν οι ίδιοι να απολογηθούν ενώπιον του Θεού και να μην μπουν σε πειρασμό να επιρρίψουν αλλού την ευθύνη.

Σε τέτοιους χαλεπούς καιρούς - τους είπε – είναι απαραίτητο για να διατηρηθεί ο Χριστιανισμός, οι εργάτες της Ορθοδοξίας να εργάζονται για το Χριστό χωρίς να εξαρτώνται από άλλους σε κάθε βήμα τους. Είναι αξιέπαινοι όταν κάνουν δημιουργική εργασία, χωρίς να περιμένουν λεπτομερείς οδηγίες από άλλους.

- «Άλλωστε», κατέληξε ο αρχιεπίσκοπος, «όσα έγγραψες σ' αυτό το άρθρο είναι σύμφωνα με τις θέσεις του αρχιεπισκόπου Αβερκίου και τυχαίνει να συμφωνώ κι εγώ μαζί του».

Οι αμφιβολίες των αδελφών διαλύθηκαν. Ο Ευγένιος χαμογέλασε με το αποτέλεσμα το οποίο, σε τελική ανάλυση, ευθυγραμμιζόταν με το αμερικανικό πνεύμα της πρωτοπορίας. Από εκείνη τη στιγμή, ο Ευγένιος και ο Γκλέμπ ανέλαβαν πλήρως την ευθύνη. Αν και δεν ζητούσαν πια να ελέγχονται τα πάντα πριν από την έκδοση του κάθε τεύχους, εξακολούθησαν να συμβουλευόνται τον αρχιεπίσκοπο όποτε είχαν συγκεκριμένες ερωτήσεις κι εκείνος τις απαντούσε με αγάπη. Για απαντήσεις σε ερωτήσεις Θεολογικού περιεχομένου που ανέκυπταν, τους συμβούλευσε να γράφουν στον αρχιεπίσκοπο Αβέρκιο, με τον οποίον είχε απόλυτη ενότητα ψυχής.

Ως ποιμενάρχης των αδελφών, ο αρχιεπίσκοπος Ιωάννης τους έδωσε κάποιο βαθμό ελευθερίας αλλά τους έκανε να καταλάβουν την ευθύνη που συνεπάγεται αυτή η ελευθερία. Επιπλέον τους ξεκαθάρισε ότι **είναι απαραίτητο η ελευθερία τους να παραμένει πάντοτε στο πλαίσιο της υπακοής προς την Ορθόδοξη Εκκλησία και την Παράδοσή της**, μέσα από τις συμβουλές όχι μόνον του ιδίου, μα και άλλων γερόντων τους οποίους εμπιστευόταν.

Σε επιστολή που έγραψε ο Ευγένιος μετά από την ανάπαυση του αρχιεπισκόπου Ιωάννη, θυμόταν πως ο άγιος Ιεράρχης δίδασκε όσους ασκούσαν στην Εκκλησία του Κυρίου, αυτήν ακριβώς την αρχή της ελευθερίας η οποία συνοδεύεται με ευθύνη:

«Οι αρχές παραμένουν αναλλοίωτες· όμως ο άνθρωπος, από τη φύση του επενδύει αυτές τις αρχές με ορισμένα καθαρά ιδεαλιστικά στερεότυπα γύρω από πρόσωπα - κάτι που μπορεί να οδηγήσει το Χριστιανό σε ναυάγιο. Τούτο ισχύει κυρίως για τους επισκόπους, τους ηγέτες της Εκκλησίας. Στις ημέρες μας, της γενικής παρακμής της Εκκλησίας, δεν μπορούμε να έχουμε υπερβολικές απαιτήσεις απ' αυτούς.

Ενώ τους αποδίδουμε κάθε τιμή και σεβασμό και κάνουμε υπακοή στο θέλημα τους, πρέπει ρεαλιστικά να παραδεχτούμε ότι (εκτός από σπάνιες περιπτώσεις) δεν

είναι σε θέση να λειτουργήσουν ως προσωπικοί καθοδηγητές, ιδιαίτερα μάλιστα σε προσηλύτους Ορθόδοξους. Η μία ξεχωριστή εξαίρεση στο γενικό αυτό «κανόνα» είναι ο Βλαντίκα (επίσκοπος) Ιωάννης, στον οποίο πιστεύουμε ότι θα μπορούσε κάποιος να εμπιστευτεί **πλήρως** τον εαυτό του. **Η αρχή του ακριβώς ήταν ΝΑ ΜΗ δέχεται μαθητές, αλλά μάλλον να εμπνέει και να ενθαρρύνει το ανεξάρτητο έργο μέσα στην Εκκλησία,** υπό τους όρους της ανάπτυξης και της αμοιβαίας πνευματικής καθοδήγησης στο πλαίσιο της Ορθόδοξης Παράδοσης. Σε πολλές περιπτώσεις που πήγαμε να τον συμβουλευτούμε για διάφορα ζητήματα - παραδείγματος χάριν, όταν θέλαμε να αγοράσουμε τυπογραφικό εξοπλισμό - η απάντηση του ήταν πάντοτε η ίδια:

«Δεν ξέρω τίποτα για εκτυπώσεις. Κρίνετε μόνοι σας τι χρειάζεστε, αγοράστε το αν μπορείτε και ο Θεός θα ευλογήσει τον κόπο σας. **Αν είναι ευάρεστο στο Θεό αυτό που κάνετε, τότε θα ευδοκιμήσει.** Αν όχι ο Θεός θα θέσει εμπόδια στο δρόμο σας τέτοια, που δε θα μπορείτε να προχωρήσετε».

Υπήρχαν και άλλοι τρόποι με τους οποίους ο αρχιεπίσκοπος Ιωάννης δίδασκε στους αδελφούς πως να είναι υπεύθυνοι για τον εαυτό τους. Επέμενε για παράδειγμα να πληρώνει την κανονική τιμή όποτε αγόραζε ένα τεύχος του «Ορθόδοξου Λόγου».

«Μα Δέσποτα (Βλαντίκα), είστε ο επίσκοπος μας», διαμαρτύρονταν οι αδελφοί. «Πάρτε όσα θέλετε δωρεάν!»

«Όχι, όχι!» απαντούσε ο αρχιεπίσκοπος με χαμόγελο και τους έδινε τα χρήματα από το πουγκάκι του. «Είναι έργο δικό σας κι εγώ το υποστηρίζω».

Από το βιβλίο: «π. Σεραφείμ Ρόουζ». Η ζωή και τα έργα του. Τόμος Α', έκδοση Α' 2005, σελ. 486-490.

Σημ. (ΑΜΔ): Ο αρχιεπίσκοπος Ιωάννης κινούμενος από το Άγιο Πνεύμα, δεν έδιδε προτεραιότητα στην εξουσία και τον έλεγχο που μπορούσε να ασκήσει στο υλικό πεδίο πάνω στους πιστούς ανθρώπους, διότι δεν πρέπει οι εκκλησιαστικοί ηγέτες να κυβερνούν όπως οι κοσμικοί άρχοντες που δουλεύουν για την νυν Ιερουσαλήμ, την αντιστοιχούσα κατά τον Απόστολο στην Άγαρ, την δούλη (Γαλ. 4,31).

Αλλά δουλεύοντας για την άνω Ιερουσαλήμ που είναι ελεύθερα, να σκορπούν αυτό το αίσθημα της ελευθερίας γύρω τους. Διότι **«όπου είναι το Πνεύμα Κυρίου εκεί είναι η ελευθερία»** (Β' Κορ. 3,17), **όχι μόνο από τα άλλα πάθη, αλλά και από τη φιλαρχία!**

www.imdleio.gr